

[Victor Gram.]

kommissionens Arbejdsudvalg ikke beskæftiger sig med de samme Problemer, som det foreliggende Forslag nævner. Maa jeg i denne Forbindelse oplyse, at man arbejder med Kortlægning af Idrættens Organisationer, af Idrætsanlæggene, Spørgsmaalet om Uddannelse af Instruktører, Spørgsmaalet om Idrætslæger og Spørgsmaalet om Økonomi. Jeg skulde mene, at netop disse er de væsentligste af de Spørgsmaal, der er rejst, og som har særlig Interesse for Idrætsorganisationerne i denne Forbindelse. Men jeg skal indrømme, at der er et Omraade, som Ungdomskommissionen ikke har taget op til Behandling, og det er Spørgsmaalet om Organisationernes Opbygning. Jeg vil mene det meget betænkeligt, om man i en Kommission skulde begynde at beskæftige sig med Idrætsorganisationernes Opbygning og deres Forhold til hinanden. Det er muligt, at der paa dette Omraade tiltrænges en Forenkling, en Koordination, eller hvad man nu vil kalde det, men i saa Tilfælde vil jeg mene, at dette Spørgsmaal maa Idrætsorganisationerne selv forsøge at løse, og det kan Staten ikke begynde at blande sig i. Det er et Spørgsmaal, som ikke behandles i Ungdomskommissionens Arbejdsudvalg, men det er efter min Opfattelse ogsaa et Spørgsmaal, som man skal holde Fingrene fra i et demokratisk Samfund. Men alle de øvrige Spørgsmaal klares altsaa i et Udvalg, hvor de største Idrætsorganisationer har deres Repræsentanter, og hvor man har Anledning til at beskæftige sig med alle de idrætslige Interesser. Jeg har ikke i Ungdomskommissionen paa noget Tidspunkt — og jeg har været Medlem fra Begyndelsen — mærket noget som helst til nogen Utilfredshed med, at man ikke i dette eller hint Udvalg arbejdede tilstrækkelig effektivt, eller Utilfredshed med det Arbejdsprogram, som man har opstillet for de paagældende Arbejdsudvalg, og det kommunistiske Parti, havde jeg nær sagt, har i hvert Fald en Repræsentant i Ungdomskommissionen, Hr. Willy Karlsson, som altsaa paa et givet Tidspunkt har haft Lejlighed til at fremføre sine Synspunkter, for saa vidt man var utilfreds med, at man i Ungdomskommissionen ikke beskæftigede sig tilstrækkelig hurtigt med de Problemer, der vedrører Idrættens Forhold.

Naar man derfor nu stiller Spørgsmaalet op, om der skal nedsættes en særlig Kommission, vil jeg rejse det Spørgsmaal, om dette Ønske er tilstrækkelig sagligt underbygget. Hvis det er tilstrækkelig sagligt underbygget, skal mit Parti ikke have noget imod, at man tager en Drøftelse af Spørgsmaalet, men der har saa vidt mig bekendt ikke paa noget Tidspunkt i Ungdomskommissionen været rejst nogen som helst saglig Kritik eller Kritik overhovedet af den Form, hvorunder man har beskæftiget sig med den Afdeling af Ungdomskommissionens Arbejde, der vedrører Ungdommens fysiske Opdragelse. Derfor maa det Ønske foreløbig trænge sig frem, at man faar en rent saglig Begrundelse for, at man til Løsning af disse Problemer mener det paa krævet at faa denne Del af Ungdomskommissionens Arbejdsstof pillet ud og lagt i en særlig Kommission. Hvis man er i Stand til at paavise, at man derved kan skabe en noget mere effektiv Løsning, og hvis man er i Stand til at paavise, at den fysiske Opdragelse af Ungdommen er et større Problem end alle de andre Ungdomsproblemer, der beskæftiger os i dette Land, all right, saa kan der være Anledning til at kigge nærmere paa Problemet. De Spørgsmaal, der er rejst her, er jo som Helhed Spørgsmaal, som jeg vil mene der i videst mulig Udstrækning er taget Hensyn til i det Initiativ, der, som jeg har nævnt, allerede er taget, og som er under praktisk Udførelse, og jeg har heller ikke hørt Udtalelser fra Idrætsorganisationerne om, at man var interesseret i at faa nedsat en særlig Kommission. Jeg vil være parat til for mit Partis Vedkommende at acceptere det Standpunkt, som den højtærede Indenrigsminister har givet Udtryk for her, at man kan undersøge, i hvilket Omfang der foreligger en saglig Begrundelse for at nedsætte en særlig Kommission, og hvis der er tilstrækkelig saglig Begrundelse derfor, kan vi være med til at drøfte, i hvilket Omfang det bør ske.

Arnth Jensen: Alt det gode, der er sagt under denne Debat om Idrættens samfundsmæssige og kulturelle Betydning, kan jeg selvsagt tiltræde, og jeg kan ogsaa tiltræde, at Idrætten efter den Plads, den har i vort Land, ikke blot bør have Statsmagtens,